Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

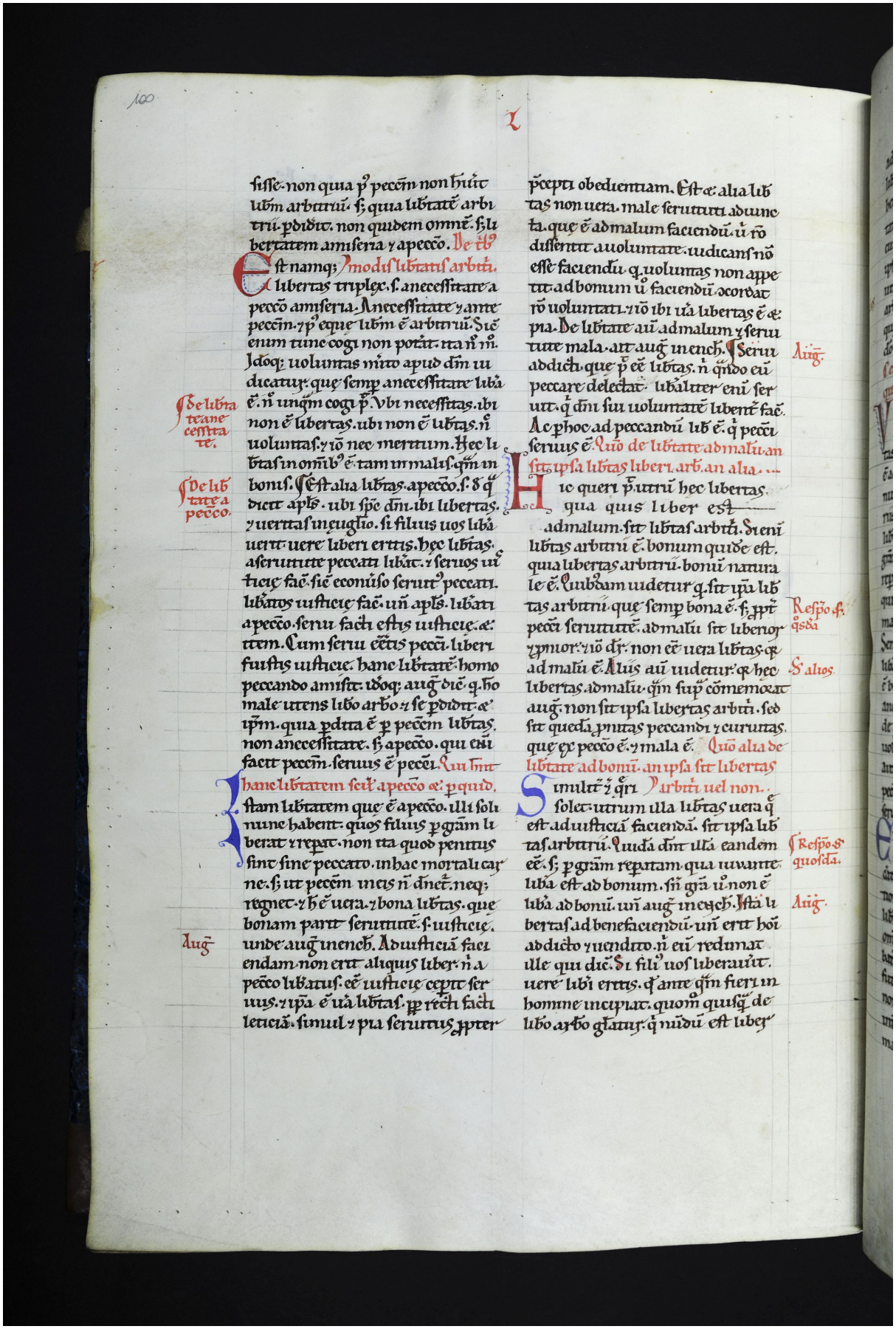

100

fisse. non qua p̄ peccm̄ non huit
ubm arbitriū. s; qua libtate arbi
trū pdidit. non quidem omnē. s; li
bertatem amisera ⁊ a peccō. De ti
Est namq; modus libtatis arbtri.
libertas triplex. s. a necessitate a
peccō amisera. A necessitate ⁊ ante
peccm̄. ⁊ p̄ eque libm̄ ē arbitriū. Dic
enim time cogi non potit. ita n̄ nō.
Idoq; uoluntas mito apud dm̄ iu
dicatur. que semp a necessitate liba
ē. n̄ ungm̄ cogi p̄. Vbi necessitas. ibi
non ē libertas. ubi non ē libtas. n̄
uoluntas. ⁊ iō nec merritum. Hec li
btas in omib̄ ē. tam in malis. qm̄ in
bonis. Est alia libtas. a peccō. s. 8 q̄
dicit apls. ubi spc dm̄. ibi libertas.
⁊ uertas in euglio. si filius uos liba
uerit. uere liberi eritis. hec libtas.
a seruitute peccati libat. ⁊ seruos iu
ticie fac. sic econtro seruit̄ peccati.
libatos iusticiē fac. unde apls. libati
a peccō. serui facti estis iusticiē. ac
ttem. Cum serui ēetis peccī. liberi
fuistis iusticiē. hanc libtatē homo
peccando amisit. idoq; auḡ dic. q. ho
male utens libo arbo ⁊ se pdidit. ac
ipm̄. quia pdita ē p̄ peccm̄ libtas.
non a necessitate. s; a peccō. qui cū
facit peccm̄. seruus ē peccī. Qui tunc
hanc libtatem scil̄ a peccō ac p̄ quid.
stam libtatem que ē a peccō. illi soli
nunc habent. quos filius p̄ grām li
berat ⁊ repat. non ita quod penitus
sint sine peccato. in hac mortali car
ne. s; ut peccm̄ in eis n̄ dnet. neq;
regnet. ⁊ h ē uera. ⁊ bona libtas. que
boniam part seruitutē. s. iusticiē.
unde auḡ in ench. Ad iusticiā faci
endam non erit aliquis liber. n̄ a
peccō libatus. ē iusticiē cepit ser
uus. ⁊ ipa ē uā libtas. p̄ rectā facti
leticiā. simul ⁊ pia seruitus p̄pter
p̄cepti obedientiam. Est ac alia lib
tas non uera. male seruituti adunc
ta. que ē ad malum faciendū. u. iō
dissentit a uoluntate. iudicans nō
esse faciendū. q. uoluntas non appe
tit ad bonum u. faciendū. accordat
iō uoluntati. ⁊ iō ibi uā libertas ē ac
pia. De libtate aū ad malum ⁊ seru
tute mala. ait auḡ in ench. Seru
addicti. que p̄ ē libtas. n̄ q̄ido eū
peccare delectat. libaliter enī ser
uit. q. dm̄ sui uoluntatē libentē fac.
Ac p hoc ad peccandū lib ē. q. peccī
seruus ē. Quō de libtate ad malū an
sit ipsa libtas liberi arb. an alia.
Hic queri p̄ utrū hec libertas.
qua quis liber est
ad malum. sit libtas arbtri. Si enī
libtas arbtrii ē bonum quide est.
quia libertas arbtrii. bonū naturā
le ē. Quidam uidetur q. sit ipa lib
tas arbtrii. que semp bona ē. s; ppter
peccī seruitutē. ad malū sit liberior
⁊ pior. ⁊ iō dr̄. non ē uera libtas. q
ad malū ē. Aliis aū uidetur. q hec
libertas. ad malū. qm̄ sup̄ cōmemorat
auḡ. non sit ipsa libertas arbtrii. sed
sit quedā ⁊ nutas peccandi ⁊ cupiditas.
que ex peccō ē. ⁊ mala ē. Quō alia de
libtate ad bonū. an ipsa sit libertas
Similit ⁊ q̄ri arbtrii uel non.
solet. utrum illa libtas uera q̄
est ad iusticiā faciendā. sit ipsa lib
tas arbtrii. Quidā dnt illā eandem
ē. s; p grām reptam. qua iuuante
liba est ad bonum. sii grā u. non ē
liba ad bonū. unde auḡ in ench. Ista li
bertas ad benefaciendū. unde erit hoi
addicto ⁊ uendito. n̄ eū reducat
ille qui dic. Si filius uos liberauit.
uere libi eritis. q. ante qm̄ fieri in
homine incipiat. quom̄ quisq̄ de
libo arbo gtatur. q. nūdū est liber

De libtate ne cessitate.

De libtate a peccō.

Auḡ

Auḡ

Respō. s. qsdā

S. alios

Respō. s. quosdā

Auḡ